

4. Jeigu „darbdavio veiklos centras, kuriame vairuotojas paprastai būna“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 561/2006 9 straipsnio 3 dalį, negali būti apibrėžta kaip konkreti vairuotojo paslaugų teikimo vieta, t. y. keleivinio kelių transporto įmonės patalpos arba autobusų stovėjimo aikštelė, arba kita geografinė vieta, iš kurios pradedamas maršrutas, iš kurios jis, vykdydamas įprastas savo funkcijas ir neturėdamas pareigos vykdyti ypatingų darbdavio užduočių, reguliariai išvyksta į reisą ir į kurią jam pasibaigus grįžta, ar Reglamento Nr. 561/2006 esančios sąvokos apibrėžimą reikia laikyti nuostata dėl darbo sąlygų, dėl kurios sektoriaus darbdaviai ir darbuotojai kolektyvinėse derybose ar kitokiu būdu gali numatyti darbuotojams palankesnes nuostatas, atsižvelgiant į to paties reglamento 5 konstatuojamąją dalį?

(¹) 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiančio Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, 2006, p. 1).

**2023 m. kovo 17 d. Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švedija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Naturvårdsverket / Nouryon Functional Chemicals AB**

(Byla C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Proceso kalba: švedų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Naturvårdsverket*

Atsakovė: *Nouryon Functional Chemicals AB*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Prekybos apyvartiniais taršos leidimais direktyvos (¹) I priedo 5 punkte numatyta išimtis pavojingų atliekų deginimo įrenginiams – kad į leidimą išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas turi būti įtraukti visi įrenginiai, kuriuose deginamas kuras, išskyrus pavojingų atliekų deginimo įrenginius – taikoma visiems įrenginiams, kuriuose deginamos pavojingos atliekos, ar tam, kad išimtis būtų taikoma, turi būti tam tikras kvalifikacinis veiksnys? Jei toks veiksnys yra būtinas, ar tokiu atveju įrenginio paskirtis turi būti lemiamą taikant išimtį, ar gali būti svarbūs ir kiti veiksniai?
2. Jei vertinimui lemiamą reikšmę turi įrenginio paskirtis, ar išimtis vis tiek turi būti taikoma įrenginiui, kuriame deginamos pavojingos atliekos, tačiau kurio pagrindinė paskirtis yra kita nei atliekų deginimas?
3. Jei išimtis taikoma tik įrenginiui, kurio pagrindinis tikslas yra deginti pavojingas atliekas, kokiais kriterijais reikia vadovautis vertinant tikslą?
4. Jei atliekant vertinimą lemiamą reikšmę turi tai, ar įrenginys laikytinas neatskiriama įrenginio veiklos, kuriai pagal direktyvą reikia leidimo, dalimi, pavyzdžiui, kaip nurodyta Komisijos gairių 3.3.3 skirsnyje, kokius reikalavimus tokiu atveju reikia nustatyti, kad įrenginys būtų laikomas neatskiriama jo dalimi? Ar galima reikalauti, kad, pavyzdžiui, gamyba būtų neįmanoma arba negalima be įrenginio (žr. Komisijos gairių 14 puslapyje esančią 14 išnašą), ar gali pakakti, kad įrenginys būtų techniškai susijęs su įrenginiu ir pavojingos atliekos į jį būtų priimanamos tik iš šio įrenginio?

(¹) 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32).